Nro 159.

GAZETA POLSKA

WARSZAWA,
d. 15 Czerwca 1831 r. we Środę.

Prenumerata w stolicy roczna złtp. 40, kwartalna złtp. 12, miesięczna złtp. 5, Nr. pojedyńczy gr. 10. Prenumerata kwartalna po województwach złtp. 20.

Sine ira et studio.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Rozkaz Dzienny.

W kwaterze głównéj w Pradze pod Warszawą. Dnia 5 Czerwca 1831 r.

Postępują na wyższe stopnie, stósownie do postanowienia Rządu Narodowego z dnia 30 Maja r. b.; na Jenerałów dywizyi: Szef Sztabu Głównego, Jenerał brygady Hr. Łubieński Tomasz, Dowódzca 3éj dywizji piechoty, Jenerał brygady Małachowski Kazimierz, Dowódzca 2éj dywizyi piechoty, Jenerał brygady Giełgud Antoni, Dowódzca 1éj dywizji jazdy, Jenerał brygady Jankowski Antoni. — Stósownie do decyzyi Rządu Narodowego z dnia 4 Czerwca r. b. Pułkownik Błędowski, na Jenerała brygady bez płacy. — W korpusie inżenierów: Podporucznik Swieszewski, na Porucznika, i konduktor Bogdan, na Podporucznika, obadwa z przeznaczeniem na adjutantów polowych przy Jenerale brygady Krysińskim, kommendancie twierdzy Zamościa. W pułku 2gim piechoty, Podoficer Starczewski Franciszek, na Podporucznika. Z pułku 3go piechoty, Podpułkownik Jastrzębski Bonawentura, na Pułkownika, z przeznaczeniem na Dowódzcę pułku 14go piechoty. W pułku 4tym strzelców kon. Podchorąży Górecki Jan, na Podporucznika. Z pułku jazdy ochotników Kaliskich, Kadet Patrokoński Ferdynand, na Podporucznika, z przeznaczeniem na adjutanta polowego przy Dowódzcy 2éj brygady 1széj dywizyi piechoty.

Wchodzą w służbę i umieszczeni zostają: Zeltner Franciszek, w stopniu Majora, z przeznaczeniem do Sztabu przybocznego Naczelnego Wodza. — Do pułku 2go ułanów: Doneau Teodor i Rondeau Alfons, w stopniu Podporuczników. — Do pułku 3go ułanów, Cichowski Józef, w stopniu Podporucznika. — Do pułku 2go piechoty Zapasnik Maciej, w stopniu Podporucznika. — Do pułku weteranów czynnych z Gwardyi Narodowéj Podporucznik Sulejewski Karól, w tymże stopniu. — Wraca do służby i umieszczony zostaje: W Dyrekcyi artylleryi, uwolniony ze służby w roku 1817 z korpusu artylleryi Kapitan Krzywicki Felix, w tymże stopniu. — Przeznaczeni zostają: Na Dowódzcę 5 dywizyi piechoty, Jenerał brygady Sierawski Julian. — Na Dowódzcę 1 brygady w 4 dywizyi piechoty, Pułkownik Wroniecki Antoni. — Na Dowódzcę 1 brygady 5 dywizyi piechoty, Jenerał brygady Andrychiewicz Walenty. — Na Dowódzcę pułku weteranów czynnych, Major Kozłowski Józef — Na Dowódzcę pułku 16go piechoty, Pułkownik Rychłowski. — Na Dowódzców pułków nowych pieszych: Kaliskiego, Major Siemoński Gabryel, tymczasowie. — Pułku Sandomierskiego, Major Pruszyński Jan, z pułku 3go strzelców pieszych. — Pułku Mazowieckiego, Major Dunin Walenty, z Sztabu Gubernatora miasta Warszawy. Pułku Płockiego, Podpułkownik Płonczyński Nepomucen, z pułku 1go piech. liniowéj. Na Szefa Sztabu 5éj dywizyi piechoty, Podpułkownik Fergüss Konstanty. Na obożnego 4éj dywizyi piechoty, z pułku grenadjerów Porucznik Zabłocki Antoni.

Wchodzi w komplet: W pułku 5tym strzelców pieszych, Podporucznik Jeziorkowski Józef.

Przeniesieni zostają: Z pułku 5go strzel. pieszych, Porucznik Bobiński Stanisław, do pułku 1go strzelców pieszych. Z pułku 2go ułanów, Podporucznik Głogowski Konstanty, do pułku 7go ułanów. Z pułku 5go ułanów, Podpułkownik Zabielski Józef, do pułku 6go ułanów.

Wraca do pułku 4go ułanów: Adjutant polowy przy Jenerale brygady Ruttié, Porucznik Bilski.

Umieszczony w korpusie inwalidów i weteranów: Z pułku 3go strzelców konnych, Podoficer Stępkowski, w stopniu Podporucznika, z odkommenderowaniem do rękodzielni broni.

Otrzymuje żądaną dymisyę, dla słabości zdrowia: Podporucznik Jarochowski Cypryan, z dywizionu ochotników Poznańskich, w stopniu Porucznika, z pozwoleniem noszenia munduru.

Naczelny Wódz Siły Zbrojnéj Narodowéj,
(podpisano) *Skrzynecki.*

RZĄD NARODOWY.

Rodacy! Jeszcze daleko jest końca z taką chwałą rozpoczęta przez nas i popierana walka o prawa nasze. Wiele jeszcze ofiar będziemy musieli złożyć na ołtarzu ojczyzny, za nim spełnioną zostanie nasza nadzieja, nasza

polityczna wiara, że Bóg kładąc nakoniec tamę długoletnim cierpieniom i prześladowaniu, powróci niegodnie wydarty byt wolny i niepodległy Narodowi, który pod opieką ojczystych tylko praw żyć pragnie lub też przynajmniéj w ojczystéj spocząć mogile. — Co raz więcéj powiększają się nasze publiczne wydatki, Skarb potrzebuje nowych i dzielnych zasiłków, aby ulżyć nieco tłoczących nas dziś ciężarów, i część ich przynajmniéj przenieść na mające po nas nastąpić pokolenia, które w pokoju używać będą swobód krwią naszą okupionych. Rząd Narodowy na mocy uchwały Sejmowéj z dnia 29 Stycznia b. r. otwiera pożyczkę 60,000,000 pod tytułem Posiłków Polskich pod warunkami, które w osobném ogłoszeniu wskazane zostaną. Pożyczka ta oparta na wszystkich dobrach Skarbowych, na całym majątku Narodowym, a mianowicie na dobrach Narodowych w całéj rozciągłości Królestwa Polskiego, przy powierzeniu Komisyi umorzenia długu krajowego, wybranéj z grona obu Izb Sejmowych, obowiązku czuwania nad wszystkiem, co tylko interesu wierzycieli dotyczeć może, przedstawia największą rękojmię bezpieczeństwa. Przez ustanowione zaś procenta, które jak najskrupulatniéj opłacane będą i przez przywiązane do niéj praemia, otwiera widok pewnych, stałych dochodów i podobieństwo znacznych korzyści.

Rozpoczęte korespondencye przez Bank Polski, któremu poleconém zostało otworzenie subskrypcyj po wszystkich znaczniejszych miastach za granicą, robią nadzieję, że najznaczniejsze i największego używające kredytu domy handlowe obcych krajów, czy to przez poleganie na niezłomnych zaręczeniach Rządu Polskiego, czy też przez to współczucie, które wszystkich dobrze myślących przywiązuje do świętéj sprawy naszéj, będącéj zarazem sprawą ogólnéj wolności i cywilizacyi, pośpieszą z udzieleniem żądanéj od nich pomocy. Rząd Narodowy z wdzięcznością przyjmuje szlachetną gotowość dzielenia ile można Polskiéj sprawy, ze strony mieszkańców nie Polskiéj ziemi i korzystać z niéj nie zaniedba, lecz największą w waszym patryotyzmie Rodacy pokłada nadzieję, a to tém więcéj, gdy graniczące z nami Rządy wszelkiemi sposobami usiłują przerwać ścisły węzeł sympatyi, który nas w chwili obecnéj łączy ze wszystkiemi Narodami ucywilizowanego świata.

Któż z was Rodacy nie pragnąłby tego, aby imie swoje w archiwum Senatu widział przekazane wdzięczności i uwielbieniu następnych pokoleń? Kto z was nie zażąda potomkom swoim zostawić w puściznie to przekonanie najdroższe dla Polskiego serca, że część zostawionych im przez was dochodów, wzięła początek w pamiętnych chwilach odrodzenia się Polski, i że kapitały z których dochody te płyną, utrzymywały i wzmacniały siłę Narodu w świętéj walce o odzyskanie praw i swobód ojczystych? Oddajmy ile możemy największą część kapitałów naszych na kredyt ojczyznie, pewne stałe dochody i niepodległość Polski będą nagrodą naszą. — Wszakże nigdy interes materyalny z piękniejszym i wznioślejszym nie może się łączyć celem. Niech wszystkie prawie obligi świętego długu naszą pozostaną własnością, — nie dozwólmy aby znaczny udział obcych krajowców w spieraniu i zasilaniu Skarbu naszego, zmniejszał nabywaną przez nas chwałę, że krwią naszą i naszemi majątkami bez żadnéj cudzéj pomocy okupujemy wolność i cywilizacyą Europy, ulęknionéj przed potęgą walczącego z nami Mocarza Północy.

W Warszawie dnia 14 Czerwca 1831 r.

Prezes Rządu, (podp) X. A. *Czartoryski.*
Radca Sekr. Jlny Rządu, (podp.) A. *Plichta.*

— *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.* — W toczącéj się wojnie o niepodległość ojczyzny naszéj, oprócz wysileń jakie w ogólności wszyscy mieszkańcy kraju chętnie czynią, wielu z nich jeszcze, których majątki leżą w miejscach przez nieprzyjaciół zajętych, stracili częstokroć wszystko, bądź to przez samowolne zabory i rekwizycye, bądź to przez pożar, w czasie trwającéj walki zdarzony, tak dalece, że nietylko dziś zbywa im na piérwszych potrzebach, ale nawet na przyszłość pozostają w niemożności podźwignienia upadłego swego gospodarstwa. Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, pragnąc ile możności przyjść w pomoc podobnie dotkniętym klęskami wojny właścicielom ziemskim, po zniesieniu się z Radami Obywatelskiemi i Dyrekcyami Szczegółowemi, podała Rządowi projekt do zawiązania się Towarzystwa wsparcia klęskami wojny dotkniętych, który już przez Rząd Narodowy Królestwa zatwierdzony został, a w skutku przepisów dla tegoż Towarzystwa postanowionych Komitet Centralny złożony z członków:

JJWW. Franciszka Nakwaskiego, Senatora, Kasztelana.
Alexandra Brockiego, Radcy Stanu, Dyrektora Jeneralnego w Komisyi Rządowéj Przychodów i Skarbu.
Ludwika Jordana, } Radców Dyrekcyi Głównéj
Henryka Nakwaskiego, } Tow. Kredyt. Ziemskiego.
Laskiego Bankiera.
Józefa Górskiego, Radcy Obywatelskiego Województwa Mazowieckiego.
Józefa Köller, Kupca z miasta stołecznego Warszawy.

Z zastępców:

JJWW. Antoniego Szlubowskiego, Obywatela Województwa Podlaskiego.
Wincentego Dobieckiego, Radcy Dyrekcyi Głównéj Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.
Karola Hoffman, Radcy z Prokuratoryi Jeneralnéj Królestwa Polskiego;

już zawiązał się i urzędowanie swoje tu w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń Dyrekcyi Głównéj rozpoczął.

W Warszawie dnia 9 Czerwca 1831 r.

Zastępca Prezesa,
(podpisano) *Cieszkowski.*
Pisarz Dyrekcyi Głównéj,
(podp.) *Drewnowski.*

— Na posiedzeniach Towarzystwa Patryotycznego w dniach 10 i 13 b. m. stósownie do artykułu 20 Ustawy, nastąpił nowy wybór członków Rady Towarzystwa. Radcami są obywatele: Krasiński, Ks. Pułaski, Kazimiérski Wojciech, Piotrowski, Tochman Gasper, Piątkewicz Ludwik, Kiersnicki, Ks. Gacki, Psarski, Jachowicz Stanisław, Ujazdowski Tomasz, Dembiński Michał, Żukowski Ludwik, Chrzanowski Ignacy Kajetan.

Posiedzenie Rady Towar. Patryot. odbędzie się we czwartek o god. 6 wieczorem. — w Warszawie d. 14 Czerwca 1831 r. — Sekretarz Towar., J. K. *Chrzanowski.*

— Towarzystwo Patryotyczne na posiedzeniu z dnia 13 b. m. uchwaliło założenie szkoły dla dzieci poległych wojowników w teraźniéjszéj wojnie. O rozwinięciu planu téj instytucyi, również jak o stowarzyszeniu w tym celu, później doniesiemy publiczności. Można się spodziewać po znanem obywatelstwie mieszkańców Warszawy, iż się przychylą do prędkiego spełnienia tego pomysłu i zechcą dla swych drogich bohaterów nowy złożyć dowod braterskich uczuć, a jakkolwiek miłe im są tkliwe oznaki przywiązania i wdzięczności w hojnych okazywane ucztach, nierównie milszą będzie pamięć o najdroższych dla nich na ziemi istotach.

— Rozeszła się w stolicy pogłoska, że gabinet Angielski miał uznać niepodległość Polski, i że w skutku tego bankierowie Londyńscy są gotowi pożyczyś narodowi Polskiemu 4,000,000 funtów szterlingów (160,000,000) złp.

— Dnia 29 z. m. w Inowrocławiu w Ks. Poznańskiém miało powstać zaburzenie, w którem kilka osób miało życie utracić.

— Moskale zająwszy część Wojew. Płockiego postępują sobie po barbarzyńsku. Kilka wsi mieli zniszczyć do szczętu.

— Projekt o użyciu na potrzeby ojczyzny kapitałów do rozmaitych instytutów należących, prawie jednomyślnie w Izbie Poselskiéj został przyjęty. Projekt zaś płacenia papierami wierzycielom Towarzystwa Kred. Ziem. został cofnięty.

— Obywatel przybyły z Kocka donosi, że korpus Jener. Kreutza za *Bug* się oddala, i że moskale w tamtych okolicach na pniu mieli zboże pokosić.

— P. T. Obywatel Obwodu Stanisławowskiego, zapytuje się, dla czego Alexandrowicz (podwładny Komisarza tegoż Obwodu) osadzony za szpiegostwo u Franciszkanów bez żadnéj inkwizycyi przywołany przed kilkunastu dniami do Ratusza na wolność wypuszczonym został? W razie nieogłoszenia powodów, zastrzega sobie bliżej całą tę rzecz w pismach publicznych wyjaśnić.

— Major K. bił w tych dniach swego służącego przez parę godzin za to, że winną stronę nawrócił konie z bryczką przy ulicy Dzikiéj, jak miał rozkazaném. Czyn tak nieludzki zaskarżonym podobno został do Ministra Wojny, co nam się każe spodziewać, że przyzwoicie skarconym będzie. Nadmieniamy jednak przy téj okoliczności, że i po niektórych pułkach dzieją się podobne nadużycia. Wielce pożądaną byłoby rzeczą dla sprawy powszechnéj, aby przecię już wszelkie ślady moskiewszczyzny wytępione zostały; bo jak może mieć żołnierz dobrego ducha kiedy się z nim przełożeni tak niegodziwie obchodzą? Obchodzenie się zaś takowe tém bardziéj uderza, iż ma miéjsce nawet względem obywateli, którzy porzuciwszy rodziny i majątki służą jako prości żołnierze. Błagamy władz właściwych, ażeby w to pilnie wglądać raczyły.

— Niepotwierdza się wiadomość, że Jenerał Chrzanowski znakomite nad Rüdigerem miał odnieść zwycięztwo. Kilkaset jeńców przeprowadzono na lewy brzeg Wisły. Jenerał Ramorino objął dowództwo nad oddzielnym korpusem w miejsce Dziekońskiego: co sprawiło w wojsku powszechne zadowolenie. Z Jenerałem Chłapowskim miało się połączyć wielu ochotników, których znaczna część ma bydź złożona z wybornych strzelców. Spieszy ku Wilnu. Wszędzie z wielkim zapałem Litwini go przyjmują.

— W Birmingham wstrzymano się z robieniem broni dla Francyi, z przyczyny, że trudno ją było podług kontraktu na czas wygotować. W tamtejszych fabrykach miała bydź także zamówiona znaczna ilość broni dla Polski. Co przed kilku miesiącami było tylko pogłoską, mówi tamtejsza gazeta, to zdaje się teraz sprawdzać. Przed parą tygodniami, wyprawiano z Birmingham do 20,000 sztuk broni poukładanéj w kształcie rur do gazu, które z wierzchu pomalowano, zapewne dla tego, żeby tym pewniéj można je było przeprowadzić przez Niemcy.

— Według Dziennika z *Havre* odpowiedź Mikołaja, z powodu offarowanego przez Anglią i Francyą pośrednictwa w sprawie Polskiéj, miała bydź taka: Że on nie przystaje na żadne układy z buntownikami, i gdyby chciał w nie wejść, nie czekałby na to, jaką radę dadzą mu na zachodzie.

— Z listu dnia 28 Maja pisanego o Polsce z Paryża do wydawcy *Times.* — «Dowiaduję się tu z pewnością, że Mikołaj niechce wejść w układy względem Polski, dopóki Polacy z bronią w ręku popierają swą sprawę, kładzie za konieczny warunek żeby dawny rząd piérwéj przywrócony został. Wówczas dopiero Car przyrzeka zastósować się do żądań obcych dworów. Tak łaskawa odpowiedź udzielona wielkim mocarstwom (przynajmniéj dwom z nich) za których wpływem Polska na Kongresie Wiedeńskim była ustanowioną, którego traktaty Mikołaj haniebnie dziś pogwałcił, co za szkoda, że z takiem oburzeniem, na jakie zasługuje, nie została jeszcze przyjęta. Tymczasem Polacy walczą jak lwy przeciw despocie, i postanowili raczéj zginąć niż mu uledz. Widziałem w tym tygodniu może ze 20 listów z Warszawy od różnych wiarogodnych osób, dwa listy od lekarzy francuzkich, którzy zwiedzili obóz wojska Polskiego, i teraz umieszczeni są przy lazaretach w stolicy. Nie mogą się dość odchwalić zapału jaki między Polakami panuje: niemogą dość mocno opisać nienawiści jaką między nimi dla panowania Rosyjskiego widzieli. Ranni jak najrychléj wyzdrowieć pragną, żeby mogli niezwłocznie stanąć w bitnych szeregach. Wieśniacy, w samych początkach powstania obojętni i odrętwiali, przejęli się teraz równie mocno jak inne stany duchem patryotycznym, i patrząc z żalem na spustoszone swe zagrody, na zniszczone zasiewy, i na okrucieństwa popełniane przez najezdników, dostarczają chętnie wszystkiego i biegną na obronę kraju. Jedna bitwa, chociażby i wygrana przez Rosyan, jeszcze nic stanowić nie może. Wojna zamienia się w wojnę wykorzenienia się z obu stron. Czyż Europa będzie miała serce patrzeć dłużéj obojętnie, jak plemie bohaterów przerzedzać będą dzikie hordy, i to jeszcze z obrazą zaręczeń, w których Anglia, Francya i Prusy miały udział?» — Z oburzeniem wspomina ten Korrespondent o losie Majora Szona w Augustowskiem, którego razem z 80 jeńcami Polskimi Trukin rozstrzelać kazał; wspomina także, że Litwini późniéj

wykonali prawo odwetu na dwóch oficerach rosyjskich i kuryerze, i daléj tak kończy: «Jest to straszna i niesłychana rzeź, do któréj Rosya piérwsza dała powód, a która przymusza Europę do odstąpienia od zwyczajnych prawideł, w wojnach w naszym ucywilizowanym wieku zachowywanych.» — Do tego jeszcze w tymże liście dodaje: że różne między politykami Paryzkimi biegają wieści względem przeznaczenia floty Angielskiéj pod dowództwem Codringtona: jedni mniemają, że popłynie na morze Baltyckie, drudzy że ku brzegom Włoskim.

— Dziennik Angielski *Times* wyraża; — Jeżeli raport Jenerała Dwernickiego jest rzetelny (a nie mamy żadnego powodu wątpienia) to mocarstwa Europy nie powinny się usuwać od żądania się i domagania dla Polski wynadgrodzenia szkód, jakie jéj sprawiła stronność i przychylność Austryi ku jéj ciemiężcom. Uwięzienie żołnierzy Polskich na territorium Galicyjskiem, jest zgwałceniem prawa narodów, jakiego się nie dopuściły rządy najmniéj skrupulatne. Austrya niesłuszność tę zwiększyła uważaniem za jeńców wojennych tych Polaków, którzy nie zostali schwytanymi przez swych dzikich nieprzyjaciół. Dzienniki zagraniczne donoszą, iż w tenczas dopiero dozwolony będzie Dwernickiemu powrót do ojczyzny, kiedy da słowo honoru, że nie będzie należał do wojny przeciw Rosyi, i że podobne zobowiązanie się wymagane jest od oficerów tego korpusu. Okoliczność ta tak jest potworna, że wierzyć jéj nie można, bez urzędowych dowodów.

Szkodliwość wolności druku.

(Artykuł drugi.)

Nieprzyjaciele ludzkiego rozumu utrzymują, że bezwarunkowa wolność druku, i w niéj zawarta bezwarunkowa wolność mówienia i nauczania, podkupuje zasady moralności i porządku towarzyskiego. Cóż u was, Mistrze ustawoznawstwa jest moralnością, a co porządkiem towarzyskim? Czyliż stosowanie się do waszych mniemań, niewiadomości, i tych przesądów, któreście po waszych przodkach odziedziczyli, ma być najwyższą moralnością? Czyliż utrzymanie, i uwiecznienie obecnego stanu rzeczy, ma bydź jedynym na zawsze porządkiem towarzyskim? Takież jest wasze zaślepienie, iż nie pojmujecie, że stan dzisiejszy ludzkości nie jest tém, czém był przed kilku lub kilkunastu wiekami, i że będzie wcale różnym w następnych pokoleniach? A jeżli wierzycie w tę najpewniejszą prawdę, że ludzkość ciągłe postępy czyni i czynić będzie, na jakiéjże zasadzie śmiecie z taką pewnością wyrokować względem moralności i układu towarzyskiego, który nie tylko dla was samych, ale i dla wszystkich spółziomków i dla potomnych nawet ma bydź postanowiony? Możecież sumiennie uznać się sami za najmędrszych i najmoralniéjszych wśród całéj ludzkości lub przynajmniéj w waszym narodzie? A jeźli nie; dla czegóż w sprawie rozumu i całéj ludzkości tak zuchwale wasze zdanie wprawo powszechne zamienić usiłujecie? Czyliżeście się wznieśli przynajmniéj tyle nad waszych spółczesnych, ile się wzniósł nad swoich, znany wam zapewne, Arystoteles? Ten mędrzec tym czasem, którego za słońce wieku Alexandra W. poczytywać można, dwie uznawał natury w ludzkości: wolną i niewolniczą; i nie mógł pojąć porządnego układu towarzyskiego bez niewolników. Przyszedł Chrystus; potępił tę zgubną naukę; ogłosił wszystkich ludzi synami jednego Boga: braćmi jednéj rodziny; i nakazywał każdemu miłować każdego jak siebie samego. Nie było wtenczas, jak to wam także zapewne wiadomo, wolności druku; bo i samego nawet druku jeszcze nie znano. Lecz miłość ludzkości potrafiła go zastąpić. Rozesłał Zbawiciel na cały świat chodzące gazety: nakazał swoim Uczniom roznieść objawioną przez siebie naukę wszędzie tam, gdzie tylko jego głos ani powietrzem, ani drukiem i pocztami doniesionym być nie mógł. Te żyjące dzienniki obruszyły na siebie tych wszystkich ludzi, którzy zupełnie tóż samo miejsce w swym wieku, co i wy dziś, w towarzystwie zajmowali. Składali oni klasę wyższą, najmajętniejszą i najoświeceńszą, a podług waszych teoryj najwięcéj interesowaną do pomnażania szczęścia towarzyskiego. Wszyscy faryzeusze, Herody i Piłaty jednomyślnie głosili, że opinia tych żyjących dzienników nie jest opinią publiczną, że ją deptać należy i surowemi prawami poskromić: szło im także o zachowanie moralności i utrzymanie towarzyskiego porządku, za którym doświadczenie wszystkich przeszłych wieków zdawało się przemawiać, i który zdaniem najsławniéjszych filozofów był uświęcony. Zwyczaje, przesądy, ustawy i położenie towarzyskie podały tym oprawcom nowych wyobrażeń i wznioślejszych uczuć dwusieczny oręż, do wstrzymywania w samym zarodzie nowych ludzkości postępów. Uznali Zbawiciela świata za zbrodniarza, skazali go na najbaniebniejszą śmierć, apostołów zaś jego nauki ścigali jak łotrów godnych podobnéjże kary. Któryż z was jest pewniejszy w swojem zdaniu nad Arystotelesa? któryż nie posiada przymiotów owych sędziow, którzy powstającą naukę Chrystusa potępili? A jeżeli żaden z was nie może sobie sumiennie przyznać wyższéj, względnéj do dzisiéjszego wieku doskonałości, nad pierwszego i drugich; jakże którykolwiek może wyrokować względem powstających nowych wyobrażeń, a nawet względem tych, z którem się nieoswoił i które dla tego zawsze za nowe dla siebie lub za potępione przez drugich stare brednie poczytywać musi? Osądźcie się sami, a wyrok będzie dla was znośniéjszym.

— Autorem artykułu: *Do narodów Europy* przed kilką dniami w Gaz. Pol. zamieszczonego jest: Pan Z. E. Gordaszewski Ppr.

— W wczorajszéj Gazecie Polskiéj Nr. 158 na karcie 3 kolumnie 2 wcisnęły się pomyłki druku, które poprawić należy następnie: wiersz 8 gdzie, być powinien punkt końcowy i litera z poczynająca wyraz zaród bydź ma Z jako poczynające: w wierszu 18 opuszczone *i* przed oburzającą: w wierszu 19 zamiast *czynione* być ma *ożywione:* w wierszu 24, zamiast *ciężących* bydź powinno *jęczących*; a po *wzniecił* opuszczony wyraz *myśli* targnienia się.

TEATR ROZMAITOSCI — *Zapieczętowany Burmistrz.— Intryga w straganie* czyli *Mniemane Terna.*

(DODATEK)

W DRUKARNI GAŁĘZOWSKIEGO I KOMP. PRZY ULICY ŻABIÉJ Nr. 472.

Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Województwa Krakowskiego.

Warunki wydzierżawienia dóbr.

W dopełnieniu art. 87 Prawa Sejmowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra Bilczów, w Obwodzie Stopnickim położone, na satysfakcyą należytości procentowych za ratę Czerwcową i Grudniową 1830 r. wypuszczone będą w trzechletnią dzierżawę od dnia 24 Czerwca r. b. do dnia i miesiąca tegoż 1834 roku. Licytacya odbywać się będzie w dniu 20 Czerwca r. b. w Kielcach, w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj przy ulicy Konstantego pod Nr. 391.

Główniejsze warunki wydzierżawienia są następujące.

1. Ponosić opłaty do gruntu w ślad art. 41 i 44 Prawa hypotecznego przywiązane, oraz wszelkie ciężary służby publicznéj.
2. Złożyć gotowizną w następnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość Towarzystwa w kwocie złtp. 2076 gr. 4 i złtp. 200 na koszta ogłoszenia warunków licytacyi, oraz oddania dóbr w posesyą przez przybliżenie obrachowane.
3. Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych Towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach, wynoszących na każdą ratę po złtp. 930 w terminach Prawem Sejmowém o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém ustanowionych, a to poczynając od dnia 1 Czerwca r. b., zapłaci zatem dzierżawca rat podobnych sześć.
4. Wnieść do Kassy Obwodowéj zaległe podatki, jakie się po dzień 1 Czerwca r. b. okażą w przeciągu dni 20tu.
5. Oddać dobra po wyjściu dzierżawy, w stanie takim, w jakim je obejmuje.
6. Zrzec się wszelkich pretensyj przez czas dzierżawy za jakiebądź nakłady z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie lub innego tytułu.
7. W razie uchybienia opłat warunkami wskazanych, Dzierżawca poddać się winien exekucyi Administracyjnéj Towarzystwa, i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy, nie przez Sądy cywilne lecz przez władzę Towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr i dalszych warunkach Interesenci w biórze Dyrekcyi przed terminem licytacyi wiadomość powziąść będą mogli.

W tymże dniu wypuszczone będą dobra następujące podług warunków powyższych.

1. Dąbie w Obwodzie Kieleckim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 1296 gr. 28.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 592.
2. Górki i Równiny w Obwodzie Stopnickim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 3012 gr. 14.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 1345 gr. 12.
3. Grzymała w Obwodzie Stopnickim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 2469 gr. 24.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 1126.
4) Jarnowice w Obwodzie Kieleckim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 1398 gr. 24.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 638 gr. 18.
5) Karsy małe w Obwodzie Stopnickim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 10700 gr. 4.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 4857 gr. 21.

W dniu 21 Czerwca 1831 roku.

1. Mrzygłod w Obwodzie Olkuskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 263000 gr. 22.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 12099 gr. 12.
2. Opatkowice w Obwodzie Miechowskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 7611 gr. 5.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 3416 gr. 6.
3. Szreniawa w Obwodzie Olkuskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 3643 gr. 28.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 2520 gr. 9.
4. Węgleszyn w Obwodzie Kieleckim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 4888 gr. 10.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 2232.
5. Ziemblice w Obwodzie Miechowskim.
   a) Zaległość Towarzystwa złt. 2359 gr. 4.
   b) Rata półroczna dla Towarzystwa złt. 1488.

w Kielcach dnia 26 Kwietnia 1831 r.

Prezes, A. *Suchecki.* Pisarz, *Sękowski.*

Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Województwa Krakowskiego.

Warunki wydzierżawienia dóbr.

W dopełnieniu art. 87 prawa sejmowego o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém, podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra Badrzychowice w obwodzie Stopnickim położone, na satysfakcyą należytości procentowych za ratę Grudniową 1830 r. wypuszczone będą w 3ch letnią dzierżawę od d. 24 Czerwca r. b. do dnia i miesiąca tegoż 1834 r. — Licytacya odbywać się będzie w d. 22 Czerwca r. b. w Kielcach w biórze Dyrekcyi Szczegółowéj; przy ulicy Konstantego pod Nr. 391.

Główniejsze warunki wydzierżawienia są następujące:

1. Ponosić opłaty do gruntu w ślad art. 41 i 44 prawa hypotecznego przywiązane, oraz wszelkie ciężary służby publicznéj.
2. Złożyć gotowizną w następnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość Towarzystwu w kwocie złp. 1017 i złp. 200 na koszta ogłoszenia warunków licytacyi, oraz oddania dóbr w posesyą, przez przybliżenie wyrachowane.
3. Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych Towarzystwu należących w dwóch półrocznych ratach, wynoszących na każdą ratę złp. 954 gr. 24 w terminach prawém sejmowém o Towarzystwie Kredytowém Ziemskiém ustanowionych, a to poczynając od d. 1 Czerwca r. b. zapłaci zatém Dzierżawca rat podobnych sześć.
4. Wnieść do kasy Obwodowéj w przeciągu dni 20 zaległe podatki, jakie się po d. 1 Czerwca r. b. okażą.
5. Oddać dobra po wyjściu dzierżawy w stanie takim, w jakim je obejmie.
6. Zrzec się wszelkich pretensyj przez czas dzierżawy za jakiebądź nakłady, z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie, lub innego tytułu.
7. W razie uchybienia opłat warunkami wskazanych, dzierżawca poddać się winien exekucyi administracyjnéj towarzystwa, i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy, nie przez sądy cywilne, lecz przez władze towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr i dalszych warunkach interesenci, w biórze Dyrekcyi przed terminem licytacyi, wiadomość powziąść będą mogli.

W tymże dniu wypuszczone będą dobra następujące, podług warunków powyższych.

2. Biała Błotna w Obwodzie Olkuskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1030 gr. 8.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 533 gr. 6.
 c) Zwrót amortyzacyi złp. 434 gr. 13.
3. Błogocice w Obwodzie Miechowskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2780 gr. 2.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2610 gr. 6.
4. Boleścice w Obwodzie Kieleckim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1380 gr. 3.
 b) Rata półroczna dla towarzystwa złp. 1295 gr. 24.
5. Bosowice w Obwodzie Stopnickim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2329 gr. 15.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2129 gr. 21.
6. Bodziejowice część A. w Obwodzie Olkuskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 660 gr. 9.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 620.

W dniu 23 Czerwca 1831 r.

1. Broniszów w Obwodzie Miechowskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 990 gr. 14.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 930.
2. Chruścice w Obwodzie Stopnickim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1377 gr. 9.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1190 gr. 12.
 c) Zwrót amortyzacyi złp. 102 gr. 18.
3. Dembiany w Obwodzie Miechowskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2145.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1841 gr. 12.
 c) Zwrót amortyzacyi złp. 172 gr. 15.
4. Dobrowoda w obwodzie Stopnickim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1723 gr. 15.
 a) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1618 gr. 6.
5. Dobieszowice w Obwodzie Olkuskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1188 gr. 18.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1116.
6. Głuszczów w Obwodzie Miechowskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 637 gr. 9.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 598 gr. 9.

W dniu 24 Czerwca 1831 r.

1. Gołcza w Obwodzie Miechowskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 825 gr. 15.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 775.
2. Gruszów w Obwodzie Miechowskim.
 a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2981 gr. 9.
 b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2799 gr. 9.
3. Klucz Januszowski w Obwodzie Stopnickim.

a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 4414 gr. 7.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 4144 gr. 21.
4. Jarosławice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 297 gr. 6.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 651.
5. Janowiczki w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 693 gr. 14.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 651.
6. Kąpiołki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1073 gr. 13.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 899.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 95. gr. 26.

W dniu 25 Czerwca 1831 r.

1. Kijany w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1294 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1215 gr. 6.
2. Kików w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 3446 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 3236 gr. 12.
3. Klucze w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1730 gr. 4.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1624 gr. 12.
4. Klimontów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1964 gr. 16.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1844 gr. 27.
5. Koczanów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1980 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.
6. Kobylniki w obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 3815 gr. 17
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 4991.

W dniu 27 Czerwca 1831 r.

1. Kotowice w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 964.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 905 gr. 6.
2. Krzykawka w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 660 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 620.
3. Lscin w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2058 gr. 1.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1320 gr. 18.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 600 gr. 17.
4. Lubania w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2430 gr. 1.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2281 gr. 18.
5. Łagiewniki w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 591 gr. 3.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 554 gr. 27.
6. Mijaczów w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1485 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1395.

W dniu 28 Czerwca 1831 r.

1. Mstyczów w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1839 gr. 5.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1726 gr. 21.
2. Niegowoniczki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 231 gr. 9.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 217.
3. Opatowiec w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2944 gr. 3.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2170.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 513 gr. 20.
4. Pawłowice w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 970. gr. 23.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 911 gr. 12.
5. Piołunka w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 495. gr. 10.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 465.
6. Pilica w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 18,271 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 15,500.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 1656 gr. 22.

W dniu 30 Czerwca 1831 r.

1. Piotrkowice małe w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2839 gr. 10.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2666.
2. Piestrzec w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp 6610 gr. 14.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 5611.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 595 gr. 25.
3. Pieskowa Skała w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 5850 gr. 4.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 3720.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 1539 gr. 13.
4. Potok złoty w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1980 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.
5. Podgaje w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 691 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1457.
6. Pradła w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1328 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.

W dniu 4 Lipca 1831 r.

1. Proszowice w obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2971 gr. 11.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2790.
2. Przesławice w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 7299 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 6854 gr. 3.
3. Radziemice w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2507 gr. 21.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1463 gr. 6.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 755 gr. 9.
4. Rudniki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1208 gr. 15.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1134 gr. 18.
5. Rzegocin w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 286 gr. 5.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 227 gr. 21.
6. Secemin w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2655 gr. 29.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2439 gr. 21.

W dniu 5 Lipca 1831 r.

1. Siedlce w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 455 gr. 23
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 427 gr. 24.
2. Sieńsko w Obwodzie Kieleckim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2752 gr. 13.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2166 gr. 27.
c) Zwrót amortyzacyi złp. 925 gr. 28.
3. Skarżyce w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 594 gr. 12.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 558.
4. Swojczany w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1514 gr. 8.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1308 gr. 6
5. Wierzbica w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1300 gr. 28.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1221 gr. 12.

W dniu 6 Lipca 1831 r.

1. Wilków w Obwodzie Miechowskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 365 gr. 26.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 744.
2. Włosnowice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2436 gr. 20.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2287 gr. 24.
3. Żarki w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 9379 gr. 23.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 8807 gr. 3.
4. Żabiec w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 2832 gr. 21.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 2659 gr. 24.
5. Zbludowice w Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 726 gr. 13.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 682.
6. Zborówek w obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1980 gr. 27.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1860.

W dniu 7 Lipca 1831 r.

1 Dobra Żelisławice w Obwodzie Olkuskim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 851 gr. 24.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp, 799 gr. 24.
2. Żerniki w Powiecie i Obwodzie Stopnickim.
a) Zaległość Towarzystwa wynosi złp. 1400.
b) Rata półroczna dla Towarzystwa złp. 1314 gr. 12.

W Kielcach dnia 29 Kwietnia 1831 r.

Prezes, A. *Suchecki*. Pisarz, *Sękowski*.